

Ràbia

written by Fredi Bentanachs | 20 de juliol de 2018

Segons la definició del diccionari, la ràbia és un estat de frustració, desconsol, neguit, etc. Aplicable quan algú en qui confies et decep profundament. La ràbia també és el sentiment que t'ajuda a superar situacions que t'han enutjat molt.

Després del 10 d'octubre i el 27 d'octubre. El poble va entrar en un estat de frustració comprensible i de ràbia contra els botxins de l'1-0 i del 155. El 21D vàrem demostrar amb escreix que Puigdemont és el Molt Honorable president i que volem consolidar la República. No vàrem votar eixamplar base, ni recuperar les institucions, ni fer fora el PP i posar el PSOE, ni fer "la puta i la ramoneta". Vàrem decidir consolidar la República i alliberar els presos polítics, vàrem decidir treure l'estanquera i posar l'estelada, vàrem decidir Independència i República Catalana. Incomprensiblement, una part dels nostres polítics han optat per posar el fre de mà, sense cap autoritat, han optat per tractar el poble com a nens, desobeint el mandat popular i donant ordres sibil·lines a politòlegs i tertulians, fent-los-hi dir que hem de recosir "no sé què" per construir de nou ponts de diàleg, etc., etc.

La resposta del poble, molt més intel·ligent que els polítics, ha estat d'un tossut silenci, que no vol dir pas claudicació, ans el contrari. Vol dir esperar latent a desenvolupar la República, no tenim res a parlar amb els polítics socialistes de la repressió i el 155. Amb els Iceta, Collboni, Ros o Ballesteros, amb els membres actius del pensament únic de SCC, C's i àdhuc PP. Car qui ha pactat amb el xenòfob Albiol fer fora l'Alcalde Dolors Sabater de l'Ajuntament de Badalona o mantenir els presos polítics en presó preventiva jugant bastardament amb els sentiments.

El 21D ja vàrem parlar i vàrem guanyar. Ara exigim la retirada dels símbols espanyols, l'alliberament incondicional i el

lliure retorn dels exiliats i que el rei Borbó demani perdó al poble català. Això és exactament el que va guanyar el 21D.

No permetrem que cap partit jugui mai més amb la voluntat democràtica del poble. Pesi a qui pesi no hi ha marxa enrere. Som República, només cal desenvolupar-la.

Les paraules buides i repetitives que ens volen vendre ni les comprem, ni les acatarem.

El Parlament ha d'obeir el mandat democràtic i no pas els obscurs interessos d'una minoria egoïsta enquadrada en partits per més sobiranistes que es facin dir. La ràbia és la força del poble caminant cap a la victòria. Continuem.

Donec perficiam.